

OPINIA PRAWNA

w sprawie wykonywania czynności w ramach tzw. telemedycyny

Zgodnie z art. 2 ust. 4 ustawy z dnia 5 grudnia 1996 r. o zawodach lekarza i lekarza dentystry (*t.j., Dz.U. z 2020r., poz. 514 z późn. zm.*), lekarz może wykonywać swoje czynności także za pośrednictwem systemów teleinformatycznych lub systemów łączności. Od 12 grudnia 2015r. tzw. telemedycyna jest zatem jedną z form wykonywania zawodu lekarza i lekarza dentystry. Przepisy nie określają rodzajów świadczeń, które mogą być udzielane w tej formie. To na lekarzu i lekarzu dentyście spoczywa bowiem obowiązek oceny, czy dla danego schorzenia lub zgłaszanych dolegliwości, możliwe jest dokonanie prawidłowej oceny stanu zdrowia poprzez badanie na odległość z wykorzystaniem systemów teleinformatycznych lub systemów łączności.

Przepisy ustawy – Prawo farmaceutyczne nie ograniczają możliwości wystawiania recept w wypadku dokonywania badania za pośrednictwem systemów teleinformatycznych lub systemów łączności. W wypadku natomiast orzekania o czasowej niezdolności do pracy, co prawda §6 ust. 1 rozporządzenia Ministra Pracy i Polityki Społecznej z dnia 10 listopada 2015 r. w sprawie trybu i sposobu orzekania o czasowej niezdolności do pracy, wystawiania zaświadczenia lekarskiego oraz trybu i sposobu sprostowania błędu w zaświadczeniu lekarskim (*Dz.U. z 2015r., poz. 2013*), posługuje się pojęciem „bezpośredniego badania stanu zdrowia ubezpieczonego lub chorego członka rodziny”. Niemniej jednak, dotychczasowa interpretacja tego przepisu wskazuje na to, iż za bezpośrednie badanie należy uznać również badanie za pośrednictwem systemów teleinformatycznych lub systemów łączności (pismo Departamentu e-Zdrowia Ministerstwa Zdrowia z dnia 30 marca 2020r. EZP.540.9.2020.KW).

Decydując się na podjęcie działalności leczniczej w ramach tzw. telemedycyny wykonywanej we własnym imieniu, należy pamiętać o szczególnych regulacjach z tym związanych.

Zgodnie z art. 24 ust. 1 pkt 5 ustawy z dnia 15 kwietnia 2011r. o działalności leczniczej (*t.j., Dz.U. z 2020r., poz. 295 z późn. zm.*) miejscem udzielania świadczeń zdrowotnych - w przypadku udzielania świadczeń zdrowotnych za pośrednictwem systemów teleinformatycznych lub systemów łączności - jest miejsce przebywania osób wykonujących zawód medyczny udzielających tych świadczeń. W konsekwencji należy przyjąć, iż osoba udzielająca świadczeń w ramach telemedycyny prowadzi co do zasady indywidualną praktykę lekarską o charakterze stacjonarnym – najczęściej będzie to miejsce zamieszkania takiej osoby lub adres gabinetu, w którym udziela świadczeń stacjonarnych i w ramach telemedycyny. Przy czym miejsce udzielania świadczeń wyłącznie w ramach telemedycyny, zgodnie z art. 22 ust. 3a ww. ustawy, nie musi w ogóle spełniać wymagań określonych w rozporządzeniu Ministra Zdrowia z dnia 26 marca 2019r. w sprawie szczegółowych wymagań, jakim powinny odpowiadać pomieszczenia i urządzenia podmiotu wykonującego działalność leczniczą (*Dz.U. z 2019r., poz. 595 z późn. zm.*).

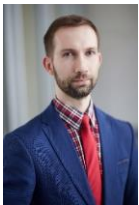
Z uwagi jednak na brak bezpośredniego kontaktu pomiędzy lekarzem a pacjentem, ustawodawca zastrzega w art. 24 ust. 2a ww. ustawy, że podmiot wykonujący działalność leczniczą wyłącznie w formie telemedycyny, powinien zamieścić na swojej stronie internetowej wyciąg z regulaminu organizacyjnego zawierający co najmniej informacje o:

- rodzaju działalności leczniczej oraz zakresie udzielanych świadczeń zdrowotnych;
- wysokości opłat za udostępnienie dokumentacji medycznej;
- wysokości opłat za świadczenia zdrowotne.

W istocie zatem przepis ten obliguje podmioty udzielające świadczeń wyłącznie w formie telemedycyny do posiadania strony internetowej, na której będą znajdowały się co najmniej powyższe informacje.

stan prawny na dzień 1 kwietnia 2020r.

adwokat Damian Konieczny

adwokat Damian Konieczny jest członkiem Pomorskiej Izby Adwokackiej w Gdańsku; od 2009r. świadczy pomoc prawną dla Okręgowej Izby Lekarskiej w Gdańsku; od 2011r. wykładowca z zakresu prawa medycznego, z zakresu ochrony danych i prawa farmaceutycznego; specjalizuje się w sprawach związanych z prawem medycznym, ochroną danych osobowych oraz prawem karnym; autor kilkudziesięciu publikacji z zakresu prawa medycznego i prawa ochrony zdrowia; od 2018r. pełni funkcję Inspektora Ochrony Danych w podmiocie leczniczym i w pomorskim samorządzie lekarskim; lider Instytutu - Specjaliści Prawa Ochrony Zdrowia